Wrocław, 8 listopada 2026 r.

Minister Aktywów Państwowych
ul. Krucza 36 / Wspólna 6
00-522 Warszawa

Stanowisko Związku Stowarzyszeń MBA Polska

Uwagi w ramach konsultacji publicznych do projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (UPRO12), wersja z 16 października 2026 r.; w odpowiedzi na pismo DPS.III.0210.2.2026 z 19 października 2026 r. (wpłynęło 21.10.2026).

I. Wprowadzenie i stanowisko ogólne

Związek Stowarzyszeń MBA Polska (MBA Polska) jest ogólnopolską organizacją zrzeszającą dziewięć organizacji absolwenckich z kluczowych ośrodków akademickich i gospodarczych Polski. Integrujemy społeczność ponad 1000 absolwentek i absolwentów MBA, menedżerek i menedżerów oraz praktyków zarządzania. Spośród 25 podmiotów wymienionych w rozdzielniku pisma konsultacyjnego MAP jesteśmy **jedyną organizacją reprezentującą bezpośrednio środowisko absolwentów MBA**.

Profesjonalizacja i doskonalenie zarządzania są fundamentalnymi wartościami naszego środowiska. To właśnie rozwój kompetencji menedżerskich, pogłębianie wiedzy oraz podnoszenie standardów zarządzania stanowiły zasadniczą motywację do podejmowania studiów MBA. Dlatego podzielamy cel profesjonalizacji nadzoru właścicielskiego, lecz zgłaszamy zasadniczy sprzeciw wobec projektowanego sposobu różnicowania kwalifikacji absolwentów MBA według statusu naukowego podmiotu prowadzącego studia lub nieokreślonego jeszcze katalogu akredytacji.

Wnosimy o zasadniczą modyfikację przepisów dotyczących studiów MBA, zawartych w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 9 projektu ustawy UPRO12. Profesjonalizację nadzoru można osiągnąć poprzez indywidualną, udokumentowaną ocenę kompetencji i doświadczenia kandydatów, przy równoczesnym systemowym doskonaleniu standardów kształcenia menedżerskiego. Nie ma potrzeby automatycznego wyłączania z dotychczasowej ścieżki kwalifikacyjnej całych grup absolwentów.

II. Zaufanie obywatela do państwa i ochrona uzasadnionych oczekiwań

Absolwenci MBA podejmowali decyzje o rozpoczęciu studiów, ponosili związane z nimi koszty oraz inwestowali czas w rozwój kompetencji menedżerskich, działając w zaufaniu do obowiązujących przepisów prawa, które uznawały ukończenie studiów MBA za jedną z podstaw spełnienia wymagań kwalifikacyjnych do zasiadania w radach nadzorczych.

Projektowane przepisy prowadzą do istotnej zmiany skutków prawnych kwalifikacji uzyskanych zgodnie z obowiązującym prawem. Tak daleko idąca ingerencja wymaga szczególnie przekonującego uzasadnienia, wykazania proporcjonalności przyjętych rozwiązań oraz zapewnienia odpowiedniej ochrony prawnej osobom, które ukończyły studia MBA przed wejściem w życie nowych regulacji.

Tymczasem projekt przewiduje ochronę wyłącznie osób już pełniących funkcje w organach spółek, pomijając absolwentów, którzy zdobyli kwalifikacje MBA, lecz dotychczas nie ubiegali się o powołanie do rady nadzorczej, a także osoby, które rozpoczęły studia w dotychczasowym stanie prawnym.

Takie rozwiązanie budzi poważne zastrzeżenia w świetle wynikającej z art. 2 Konstytucji RP **zasady ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa** oraz zasady ochrony interesów w toku.

Wnosimy o zachowanie bezterminowej możliwości korzystania z przesłanki kwalifikacyjnej z art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym w brzmieniu dotychczasowym przez osoby, które ukończyły studia zgodnie z prawem przed wejściem w życie nowelizacji, oraz przez osoby, które rozpoczęły je wcześniej i ukończą zgodnie z pierwotnym programem. Ochrona ta nie wyłącza indywidualnego badania autentyczności i legalności dokumentu ani weryfikacji innych przesłanek wymaganych od kandydata.

III. Jakość kształcenia i właściwy sposób jej doskonalenia

Związek Stowarzyszeń MBA Polska konsekwentnie opowiada się za najwyższymi standardami kształcenia menedżerskiego oraz systematycznym doskonaleniem jakości programów MBA. **Rozwój kompetencji zarządczych, odpowiedzialnego przywództwa i profesjonalnych standardów zarządzania stanowi istotę kształcenia MBA oraz jedną z fundamentalnych wartości reprezentowanego przez nas środowiska.**

Uważamy, że doskonalenie jakości kształcenia MBA powinno odbywać się w ramach systemu szkolnictwa wyższego, z udziałem ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, podmiotów prowadzących studia, przedstawicieli pracodawców oraz organizacji reprezentujących absolwentów MBA. Rozwiązania w tym zakresie powinny opierać się na przejrzystych i obiektywnych

zasadach, uwzględniających poziom merytoryczny programów, ich praktyczny charakter oraz efekty uczenia się.

Należy przy tym rozróżnić dwa odrębne zadania państwa: zapewnianie jakości kształcenia oraz określanie wymagań kwalifikacyjnych wobec kandydatów do organów nadzorczych. Każde z nich wymaga właściwych instrumentów prawnych i odmiennych kryteriów oceny. Doskonalenie standardów edukacji menedżerskiej powinno wzmacniać prestiż i wiarygodność kształcenia MBA, natomiast profesjonalizacja nadzoru właścicielskiego powinna koncentrować się na kompetencjach, doświadczeniu zawodowym i przygotowaniu kandydatów do pełnienia określonych funkcji.

IV. Uwagi do art. 1 pkt 9 projektu: zmiana art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz dodanie art. 19 ust. 1a ustawy

Art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 9 projektu UPRO12, uzależnia uznanie ukończenia studiów MBA za przesłankę spełnienia wymagań kwalifikacyjnych od uprawnień podmiotu prowadzącego studia do nadawania stopnia doktora habilitowanego albo od posiadania akredytacji wskazanej w rozporządzeniu.

Kryterium uprawnień habilitacyjnych nie stanowi miarodajnej podstawy oceny jakości konkretnego programu MBA. Uprawnienia te odnoszą się do działalności naukowej podmiotu w określonych dyscyplinach, a nie bezpośrednio do poziomu prowadzonego kształcenia menedżerskiego. W konsekwencji proponowane rozwiązanie może prowadzić do odmiennego traktowania absolwentów programów MBA bez wykazania rzeczywistych różnic w zakresie zdobytych przez nich kompetencji.

Dodatkowe zastrzeżenia budzi konstrukcja kryterium habilitacyjnego. Projekt odwołuje się do uprawnień w dziedzinach nauki wskazanych w lit. aa, podczas gdy zgodnie z art. 218 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego przysługują w określonych dyscyplinach. W rezultacie wystarczające może być posiadanie uprawnień w dyscyplinie niezwiązanej z zarządzaniem, np. w inżynierii materiałowej. Podważa to merytoryczną adekwatność przyjętego kryterium.

Projekt nie określa również, na jaki moment należy oceniać posiadanie przez uczelnię wymaganych uprawnień lub akredytacji. Ich późniejsza utrata mogłaby prowadzić do odmiennej oceny kwalifikacji absolwentów, niezależnie od jakości ukończonego programu MBA. Dodatkowo pominięcie występującego w obowiązującym przepisie określenia „studia podyplomowe” wymaga wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do kwalifikacji MBA uzyskanych za granicą.

Projektodawca powinien zatem wykazać, że przyjęte kryterium pozostaje w bezpośrednim związku z celem regulacji oraz że nie jest możliwe osiągnięcie tego celu za pomocą rozwiązań opartych na ocenie kompetencji i doświadczenia zawodowego kandydatów.

Podzielamy potrzebę eliminowania dyplomów MBA uzyskanych bez rzetelnego kształcenia. Ten problem dotyczy konkretnych programów i dokumentów, a nie statusu naukowego podmiotu prowadzącego studia. Skuteczniej rozwiąże go weryfikacja dokumentów w postępowaniu kwalifikacyjnym, jawny wykaz programów i ich edycji w Biuletynie Informacji Publicznej oraz standardy programów ustalone w sposób opisany w części III.

Przegląd rozwiązań zagranicznych przedstawiony w pkt 3 OSR (Niemcy, Bułgaria, Czechy, Estonia i Słowenia) nie wskazuje przykładów uzależniania uznawania kwalifikacji MBA od uprawnień naukowych uczelni lub akredytacji programu. Opisane rozwiązania koncentrują się przede wszystkim na ocenie kompetencji, doświadczenia i przydatności kandydatów do pełnienia funkcji nadzorczych, co przemawia za rozwijaniem mechanizmów przewidzianych w projektowanym art. 19d, zamiast wprowadzania ograniczeń określonych w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c.

Projekt zachowuje ścieżki oparte na certyfikatach zawodowych, takich jak CFA, CIIA, ACCA i CFF, przyznawanych przez organizacje, na których standardy państwo nie ma wpływu. Studia MBA prowadzone zgodnie z polską ustawą, pod nadzorem państwa, mają natomiast spełniać dodatkowe kryterium instytucjonalne.

Odrębne, istotne zastrzeżenia budzi projektowany art. 19 ust. 1a ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, przewidujący określenie katalogu uznawanych akredytacji w rozporządzeniu. Rozwiązanie to rodzi ryzyko niestabilności i nieprzewidywalności wymagań kwalifikacyjnych. Rozporządzenie, jako akt prawny niższej rangi niż ustawa, może być zmieniane bez udziału parlamentu, co oznacza, że katalog uznawanych akredytacji może ulegać zmianom w zależności od kierunków polityki kolejnych rządów, bez konieczności zmiany samej ustawy.

W konsekwencji sytuacja prawna absolwentów MBA oraz podmiotów prowadzących akredytowane programy mogłaby ulegać zmianom niezwiązanym z rzeczywistą jakością kształcenia ani kompetencjami absolwentów. Program MBA uznawany w świetle obowiązujących przepisów mógłby utracić ten status wskutek zmiany katalogu akredytacji, pomimo zachowania dotychczasowych standardów kształcenia.

Uważamy, że tak istotne rozstrzygnięcia, wpływające na uznawanie kwalifikacji zawodowych, powinny opierać się na stabilnych i obiektywnych kryteriach ustawowych, a nie pozostawać zależne od zmiennego katalogu określanego w rozporządzeniu. Wnosimy zatem o rezygnację z proponowanego mechanizmu.

W przypadku utrzymania mechanizmu akredytacyjnego konieczne byłoby jednoznaczne określenie w ustawie, że uznawane mogą być wyłącznie akredytacje odnoszące się do jakości kształcenia menedżerskiego, w szczególności programów MBA. Przepisy powinny rozróżniać akredytacje konkretnych programów od akredytacji instytucjonalnych, określać zasady ich uznawania oraz zapewniać przejrzystość i stabilność przyjętych kryteriów. Należy również zagwarantować, że późniejsze zmiany katalogu akredytacji nie będą pozbawiały znaczenia kwalifikacji uzyskanych zgodnie z wcześniej obowiązującymi przepisami.

V. Równe traktowanie instytutów PAN i instytutów badawczych

Art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 9 projektu UPRO12, posługuje się pojęciem „uczelni", podczas gdy art. 163 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dopuszcza prowadzenie studiów podyplomowych również przez instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty badawcze.

Instytuty te są odrębnymi od uczelni podmiotami systemu szkolnictwa wyższego i nauki, uprawnionymi do prowadzenia studiów podyplomowych. Ograniczenie projektowanej regulacji wyłącznie do uczelni może zatem prowadzić do nieuzasadnionego wykluczenia absolwentów programów MBA prowadzonych przez te instytucje, niezależnie od poziomu kształcenia, kwalifikacji kadry dydaktycznej oraz kompetencji zdobytych przez absolwentów.

Status organizacyjno-prawny podmiotu prowadzącego studia nie powinien sam w sobie przesądzać o uznawaniu kwalifikacji MBA. Decydujące znaczenie powinny mieć merytorycznie uzasadnione i jednakowe kryteria odnoszące się do kształcenia menedżerskiego.

Wnosimy zatem o jednoznaczne uwzględnienie instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz instytutów badawczych w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy, w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 9 projektu UPRO12, na równych zasadach z uczelniami, niezależnie od ostatecznie przyjętej konstrukcji wymagań kwalifikacyjnych.

VI. Rzeczywiste kompetencje kandydata i doświadczenie kierownicze

Pozytywnie oceniamy wprowadzenie samooceny kompetencji kandydatów, przewidzianej w art. 19d ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, proponowanym w art. 1 pkt 11 projektu UPRO12. Uważamy, że powinna ona stanowić element oceny rzeczywistego przygotowania kandydatów do pełnienia funkcji nadzorczych, uwzględniającej również udokumentowane kompetencje i doświadczenie zawodowe.

Popieramy także wymóg trzyletniego doświadczenia kierowniczego, przewidziany w art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy, w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 9 projektu UPRO12. Postulujemy jednak jednoznaczne uwzględnienie różnych form wykonywania funkcji zarządczych, w tym prowadzenia i faktycznego zarządzania własnym przedsiębiorstwem, dopuszczenie sumowania okresów doświadczenia oraz zaliczanie ich do ogólnego wymaganego stażu zawodowego.

VII. Przepisy przejściowe: niewystarczająca ochrona absolwentów MBA

Istotne zastrzeżenia budzą również przepisy przejściowe projektu UPRO12, w szczególności art. 2 i art. 3, w związku z terminem wejścia w życie nowych regulacji określonym w art. 7 projektu.

Art. 2 projektu **przewiduje ochronę określonej grupy osób** już pełniących funkcje w organach nadzorczych, pomijając pozostałych absolwentów MBA, którzy uzyskali kwalifikacje **zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami**. Nie uwzględnia również sytuacji osób, które rozpoczęły studia przed planowaną zmianą prawa.

W rezultacie projektowane rozwiązania mogą prowadzić do sytuacji, w której absolwenci tych samych programów MBA, posiadający porównywalne kwalifikacje, będą odmiennie traktowani wyłącznie ze względu na moment powołania do organu nadzorczego lub datę ukończenia studiów.

W naszej ocenie nie znajduje uzasadnienia rozwiązanie, które zachowuje dotychczasowe uprawnienia określonej grupy osób, a jednocześnie ogranicza możliwość powoływania się na te same kwalifikacje przez pozostałych absolwentów.

Szczególnie istotna jest sytuacja osób, które podjęły studia MBA, ponosząc związane z nimi koszty i zobowiązania, **w zaufaniu do obowiązujących przepisów**. Projekt nie zapewnia im odpowiedniej ochrony przed zmianą zasad uznawania kwalifikacji w trakcie realizowanego kształcenia.

Dodatkowe zastrzeżenia budzi art. 3 projektu, przewidujący stosowanie nowych przepisów również do postępowań wszczętych przed wejściem ustawy w życie. Rozwiązanie to może prowadzić do zmiany wymagań kwalifikacyjnych już w toku postępowania, mimo że kandydat przystąpił do niego zgodnie z dotychczasowymi regulacjami. **Wnosimy o zachowanie dotychczasowych zasad oceny kwalifikacji w postępowaniach wszczętych przed wejściem w życie nowelizacji.**

Art. 7 projektu przewiduje zaledwie 30-dniowy termin wejścia ustawy w życie, bez odrębnych rozwiązań chroniących osoby posiadające kwalifikacje MBA. Dodatkową niepewność powoduje pozostawienie określenia wykazu uznawanych akredytacji do przyszłego rozporządzenia Rady Ministrów. W rezultacie absolwenci i osoby aktualnie odbywające studia MBA nie mają możliwości ustalenia, czy ich kwalifikacje będą uznawane na nowych zasadach.

Powyższe zastrzeżenia przemawiają za odstąpieniem od projektowanych ograniczeń dotyczących uznawania kwalifikacji MBA. Niezależnie od tego niezbędne jest zapewnienie ochrony kwalifikacji uzyskanych na podstawie dotychczasowych przepisów oraz uzasadnionych oczekiwań osób, które rozpoczęły studia przed zmianą prawa.

Profesjonalizacja nadzoru właścicielskiego nie powinna odbywać się kosztem podważania znaczenia kwalifikacji zdobytych zgodnie z obowiązującym prawem ani naruszania zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa.

VIII. Ocena skutków regulacji i proporcjonalność

Analiza Oceny Skutków Regulacji (OSR) z 16 października 2026 r. wskazuje na istotne braki w ocenie konsekwencji projektowanych zmian dotyczących kwalifikacji MBA.

W pkt 4 OSR uwzględniono kandydatów do organów nadzorczych, nie wyodrębniono jednak absolwentów MBA, osób aktualnie odbywających te studia ani podmiotów prowadzących kształcenie menedżerskie. Z kolei w pkt 7 OSR nie uwzględniono potencjalnych skutków projektowanych zmian dla konkurencyjności podmiotów prowadzących studia MBA oraz sytuacji zawodowej i ekonomicznej ich absolwentów. W pkt 9 stwierdzono natomiast brak wpływu regulacji na rynek pracy, pomimo że projekt przewiduje ograniczenie możliwości wykorzystywania określonych kwalifikacji MBA do spełnienia ustawowych wymagań wobec kandydatów do organów nadzorczych. OSR pomija też spółki zależne, które według projektowanego art. 20 ust. 1 pkt 1 mają wprowadzić do statutów wymagania art. 19, oraz spółki komunalne i ich spółki zależne, do których wymagania art. 19 stosuje się na podstawie art. 10a ust. 5 i art. 10b ustawy o gospodarce komunalnej. Pkt 12 OSR wyklucza ewaluację skutków regulacji.

Szczególne zastrzeżenia budzi pominięcie wpływu projektowanych przepisów na konkurencyjność podmiotów prowadzących studia MBA. Uzależnienie uznawania kwalifikacji od uprawnień habilitacyjnych lub określonych akredytacji może prowadzić do istotnego zróżnicowania sytuacji rynkowej organizatorów kształcenia. Możliwość wykorzystania świadectwa MBA do spełnienia ustawowych wymagań kwalifikacyjnych stanowi bowiem jeden z czynników wpływających na wybór programu przez kandydatów, a tym samym na konkurencyjność i sytuację ekonomiczną podmiotów prowadzących studia.

Wnosimy o uzupełnienie OSR o analizę skali oddziaływania projektowanych ograniczeń, w szczególności o oszacowanie liczby absolwentów, których sytuacja prawna może ulec zmianie, oraz ocenę konsekwencji dla podmiotów prowadzących studia MBA, dostępności kształcenia menedżerskiego i warunków konkurencji na tym rynku. Publicznie dostępne dane systemu POL-on nie

pozwalają na wyodrębnienie wszystkich programów MBA i ustalenie liczby ich absolwentów. Oszacowanie skali oddziaływania projektowanych zmian wymaga zatem pozyskania dodatkowych danych od podmiotów prowadzących te studia, we współpracy z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

Projektodawca powinien również przedstawić dane i analizy uzasadniające wybór proponowanych kryteriów kwalifikacyjnych oraz wykazać, że są one adekwatne do zamierzonego celu i że nie można go osiągnąć za pomocą rozwiązań mniej ingerujących w sytuację absolwentów i organizatorów kształcenia.

Z uwagi na bezpośredni związek projektowanych zmian z systemem studiów podyplomowych postulujemy także merytoryczne uzgodnienie rozwiązań dotyczących MBA z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

IX. Wnioski i postulaty legislacyjne MBA Polska

Związek Stowarzyszeń MBA Polska popiera działania zmierzające do profesjonalizacji nadzoru właścicielskiego, podnoszenia standardów zarządzania oraz wzmacniania wymagań kompetencyjnych wobec kandydatów do organów nadzorczych. Uważamy jednak, że realizacja tych celów powinna opierać się na rozwiązaniach merytorycznie uzasadnionych, proporcjonalnych i zapewniających równe traktowanie osób posiadających kwalifikacje MBA.

W związku z przedstawionymi uwagami zgłaszamy następujące postulaty:

1. Odstąpienie od projektowanych ograniczeń dotyczących uznawania kwalifikacji MBA

Wnosimy o rezygnację z tej części zmian przewidzianych w art. 1 pkt 9 projektu UPRO12 (art. 19 ust. 1 pkt 1 lit. c i ust. 1a), która uzależnia uznawanie kwalifikacji MBA od uprawnień uczelni do nadawania stopnia doktora habilitowanego lub posiadania akredytacji określonej w rozporządzeniu.

Postulujemy zachowanie dotychczasowej ścieżki kwalifikacyjnej MBA, przy jednoczesnym wzmacnianiu mechanizmów indywidualnej oceny kompetencji i doświadczenia zawodowego kandydatów. Nie kwestionujemy pozostałych zmian w art. 1 pkt 9, w tym wymogu trzyletniego doświadczenia kierowniczego.

2. Poszanowanie kwalifikacji MBA uzyskanych zgodnie z obowiązującym prawem

Wnosimy o zapewnienie stabilności i przewidywalności zasad uznawania kwalifikacji MBA oraz poszanowanie uzasadnionych oczekiwań osób, które ukończyły lub rozpoczęły studia **w zaufaniu do obowiązujących przepisów**.

Kwalifikacje uzyskane zgodnie z prawem nie powinny tracić znaczenia jako ustawowa podstawa kwalifikacyjna wyłącznie wskutek późniejszej zmiany kryteriów dotyczących uczelni. Ich uznawanie nie powinno zależeć od daty powołania do organu nadzorczego, przy zachowaniu możliwości weryfikacji autentyczności dokumentów oraz spełnienia pozostałych wymagań ustawowych.

3. Równe traktowanie podmiotów uprawnionych do prowadzenia studiów MBA

Wnosimy o zapewnienie, aby regulacje dotyczące uznawania kwalifikacji MBA obejmowały na równych zasadach studia prowadzone przez uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz instytuty badawcze, zgodnie z przepisami ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Status organizacyjno-prawny podmiotu prowadzącego studia nie powinien samodzielnie przesądzać o uznawaniu kwalifikacji absolwentów.

4. Wzmocnienie indywidualnej oceny kompetencji kandydatów

Postulujemy rozwijanie rozwiązań służących ocenie rzeczywistych kompetencji, wiedzy i doświadczenia kandydatów do organów nadzorczych, w tym mechanizmu samooceny przewidzianego w projektowanym art. 19d. Wnosimy również o doprecyzowanie zasad dokumentowania i uwzględniania doświadczenia kierowniczego, z poszanowaniem różnorodnych form wykonywania funkcji zarządczych.

5. Uzupełnienie oceny skutków regulacji

Wnosimy o uzupełnienie OSR o analizę konsekwencji projektowanych zmian dla absolwentów i słuchaczy MBA, podmiotów prowadzących studia oraz warunków konkurencji na rynku kształcenia menedżerskiego. Niezbędne jest także przedstawienie danych uzasadniających przyjęte kryteria kwalifikacyjne i wykazanie, że zamierzonych celów nie można osiągnąć za pomocą rozwiązań mniej restrykcyjnych.

6. Doskonalenie standardów jakości kształcenia MBA

Postulujemy podjęcie międzyresortowych prac nad dalszym doskonaleniem standardów kształcenia MBA, z udziałem ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki, środowiska akademickiego, przedstawicieli pracodawców oraz organizacji reprezentujących absolwentów MBA. Działania te powinny służyć wzmacnianiu jakości i wiarygodności kształcenia menedżerskiego, z poszanowaniem różnorodności podmiotów uprawnionych do prowadzenia studiów.

Stanowisko końcowe

Związek Stowarzyszeń MBA Polska jednoznacznie popiera profesjonalizację nadzoru właścicielskiego, podnoszenie standardów zarządzania oraz wzmacnianie odpowiedzialności osób pełniących funkcje nadzorcze. Cele te są zbieżne z wartościami naszego środowiska i istotą kształcenia MBA.

Profesjonalizacja nadzoru właścicielskiego powinna jednak oznaczać wyższe wymagania wobec rzeczywistych kompetencji i doświadczenia kandydatów, a nie automatyczne różnicowanie wartości ich kwalifikacji MBA według statusu uczelni lub kryteriów akredytacyjnych, których zakres nie został dotychczas określony. Projektodawca nie wykazał, że takie zróżnicowanie przełoży się na wyższą jakość nadzoru nad spółkami.

Równie istotna jest ochrona osób, które ukończyły lub rozpoczęły studia MBA w zaufaniu do obowiązujących przepisów. Zmiana wymagań kwalifikacyjnych nie powinna bez dostatecznego uzasadnienia podważać wcześniej uzyskanych kwalifikacji ani naruszać **zasady przewidywalności prawa**.

Jako ogólnopolska organizacja reprezentująca środowisko absolwentów MBA deklarujemy gotowość do aktywnego udziału w dalszych pracach legislacyjnych oraz współpracy z administracją publiczną, środowiskiem akademickim i przedstawicielami pracodawców nad doskonaleniem standardów kształcenia menedżerskiego.

Wysoka jakość kształcenia MBA i profesjonalny nadzór właścicielski nie są celami konkurencyjnymi. Przeciwnie powinny się wzajemnie wzmacniać. Właśnie na takim podejściu powinny opierać się projektowane zmiany prawa.

Z poważaniem,

W imieniu Związku Stowarzyszeń MBA Polska

PODPIS ZAUFANY
MAŁGORZATA IRENA
TOBISZEWSKA
08.11.2026 20:33:52 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Małgorzata Tobiszewska
Prezeska Zarządu

Jerzy Szkwarek

Wiceprezes Zarządu

PODPIS ZAUFANY
JERZY
SZKWAREK
09.11.2026 18:11:50 GMT+1
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym